

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6. poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniha (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rekopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 10.

V Ljubljani v četrtek 14. januarja 1892.

Letnik XX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 12. januarja.

Trgovinske pogodbe.

Od 79 vpisanih govornikov prišli so včeraj v istini samo štirje na vrsto. Dr. Kramar napadal je nove trgovinske pogodbe zlasti zaradi tega, ker se je bati, da nas Nemčija preplavi s svojimi industrijskimi izdelki in na ta način veliko škodo prizadene naši industriji.

Polajšava pri carini od žita in živine niso dosti vredne, Nemčija bi jih bila morala dovoliti sama od sebe; razven tega imajo pri žitu največji dobiček ogerski žitni kupci.

In ves ta navidezni dobiček splava po vodi, če se Nemčija pogodi z Rusijo in z njo sklene jednako pogodbo, ker potem ruska živina in rusko žito popolnoma izpodrine naše pridelke in našo živino.

Tudi iz političnih razlogov mu trgovinske pogodbe niso všeč; vtrditi imajo trodržavno zvezo med Avstrijo, Nemčijo in Italijo, ali Čehi niso prijatelji tej zvezi, in sicer ne samo iz narodnih ozirov, ampak tudi zaradi tega ne, ker po njihovem mnenju trodržavna zveza ne varuje evropskega miru ampak ga marveč spravlja v nevarnost.

Peez je nasprotno poudarjal, da so nove pogodbe mirovne pogodbe, med industrijo in kmetijstvom, med Avstrijo in Ogersko, med Avstrijo, Nemčijo in Italijo. Da se pa tem laglje izvrše te pogodbe, bi se morale po njegovem mnenju vpeljati mirovne sodbje, zato priporoča zbornici, da pritrdi od njega v tem smislu nasvetovani resoluciji.

Italijansko-dalmatinski poslanec Bonda je ugovarjal pogodbi z Italijo zaradi carine na vino, ter konečno predlagal resolucijo, ki vladi naroča, da naj pravočasno preudari in ukrene, kako bi se dala odvrniti škoda, ki po novi italijanski pogodbi preti našim vinorejcem.

Poslanec Šuklje, čigar govor Vam pošljem v prilogi, je obširno razpravljal carino na vino in priznaval, da preti velika nevarnost vinorejskim deželam, zlasti Dalmaciji, južnim Tirolam in deloma tudi našemu Primorju.

Ali po njegovi sodbi ta nevarnost ni tako blizu; Italija svoje carine nam nasproti ne more znižati na 5 lir in 77 centezimov, nasproti Franciji pa obdržati sedanjo visoko carino, ker bi si s tem nakopala sovraštvo Francoske, ki je močnejša od Italije, in bi se maščevala nad njo.

Tudi se nam ni treba bati konkurence italijanskega vina, ki se našemu okusu ne prilega; njegovi volilci, ki jih je bil skliceal k volilnim shodom v najglavnejših vinorejskih krajih, ne protivijo se zato trgovskim pogodbam in so mu prav dajali, ko jim je rekel, da hoče zanje glasovati. Pač pa pričakuje od vlade, da bo domačo vinorejo kolikor mogoče podpirala z nizkimi vozniimi tarifi in s krepko podporo zoper uničevanje vinogradov po trtni uši.

Kramarju nasproti je s številkami dokazoval, da znižana žitna carina ne koristi samo Ogrum, ampak tudi nam, ker se iz naše polovice n. pr. ovsja več izpelje, kakor iz Ogerske; da bi bila Nemčija težko sama od sebe znižala žitne tarife, ker bi se bili nemški poljedelci upirali takemu znižanju itd.

Najvažnejše so bile zadnje besede govornikove, ki so zadevale politično stran. Poudarjal je, da so vajeni slovenski poslanci skupno glasovati pri vseh vprašanjih, zlasti pri vseh političnih vprašanjih. Pri trgovinskih pogodbah pa ne bodo skupno glasovali, ampak vsak bode glasoval tako, kakor zahtevajo koristi volilcev in mu velevala njegovo prepričanje, to pa zaradi tega, ker jih pri trgovinskih pogodbah ne vodijo politični, ampak zgolj gospodarski oziiri. Sicer pa je priznaval, da slovenski poslanci odobrujejo trodržavno zvezo, ne sicer iz narodnih ozirov, ampak zaradi tega, ker vidijo v tej zvezi poročstvo za najboljši blagor narodov, za ohranitev evropskega miru!

Sklep seje ob polu 5. uri popoldne.

Danes je bil prvi govornik tirolski poslanec baron Dipauli, ki je govoril zlasti zoper vinsko carino in ostro prijemal vlado, da je južno Tirolsko spravila v tako razburjenost, ko bi morala vendarle vedeti, da se že sama po sebi nagiblje k Italiji in da jo le še gospodarske razmere vežejo na Avstrijo.

Za njim je govoril tirolski poslanec Gasser in kritikoval posamezne določbe trgovinskih pogodb, češ, da so za planinske dežele v marsikaterem oziru slabe, da bodo pa njegovi tovariši vendarle glasovali za nje, izvzemši pogodbo z Italijo, kateri ne morejo pritrditi.

Tretji govornik je bil češki poslanec Adamek, ki je čez poldrugo uro govoril proti pogodbam in jih pobijal iz enakih razlogov, kakor včeraj doktor Kramar.

Za njim je moravski nemško-liberalni poslanec Gompertz zagovarjal pogodbe, ki so v splošnem oziru ugodne za avstrijsko trgovino.

Sledil mu je tirolski poslanec Terlag, ki se je zopet obračal proti carini na vino, ne da bi bil po temeljitem govoru barona Dipaulija povedal kaj novega.

Ko to sklepam, je štiri popoldne in govori grof Coronini Frane, čigar govor hočem v prihodnjem poročilu ocenjevati. Za njim bode konec seje in pride jutri kot prvi govornik na vrsto slovenski poslanec Robič.

Govor g. poslanca dr. Gregorca v državnem zboru dne 16. decembra 1891.

(Dalje.)

Jaz pa mislim, da Njega ekselencija ima malo upanja, da bi izpolnil to majhno obljubo, kajti slovenski deputaciji s Koroškega je naravnost rekel: „Slovenskih uradnikov nemam.“ Res je, da jih bode v bodoče še manj imel, če ostanejo sedanji deželni načelniki na svojih mestih ali se pa umaknejo drugim, ki bodo z njimi jednacega mišljenja, če bodo tako delali s slovenskimi uradniki, tako ravнали z adjuti, ki jih imajo na razpolago, kakor do zdaj. Resnica je, da slovenski uradniki težko napredujejo v službi. Mnogokrat jih še prestavijo v nemške ali italijanske kraje. To mora slovenske juriste odvracati od politične službe. Ker so z doma večkrat revni, jim tudi večkrat niti mogoče ni, posvetiti se politični službi, ker so jim adjuti popolnoma nepristopni. (Čujte! na desnici.)

LISTEK.

Z Nove Seelandije.

(Po zasebnem pismu.)

(Konec.)

Med vsemi prizori, katere sem videl v Avstraliji, ostaneta mi dva gotovo v trajnem spominu: mesto Sandhurst z zlatim rudnikom (150 milj od Melbourne), vožnja v dno najgloblje rudniške jame in delovanje v nji. Nista še pretekli dve minuti, odkar se je premaknil naš voz, in že smo v dnu rudnika 2408 čevljev pod zemskim površjem.

Čudapolna je tu narava. Stal sem v gorah v pokrajini Neu Süd-Wales: za menoj brezmejen gozd z velikanskimi drevesi, 3—400 čevljev visokimi, pred menoj navpično brezdno čez 2000 čevljev globoko, spodaj enakomerno zelena dolina, okoli 1 miljo široka. Gost, še ne dotaknen gozd pokriva vso dolino, a velikanskih dreves okoli niti ne more razločevati, vse se spremeni v zeleno pregrinjalo. Tako natančno navpične so tukaj kamenene stene, da prileti kamen, katerega spustimo čez rob brezna,

naravnost v vrhove spodaj stoječih dreves, ne da bi se kje dotaknil stene; 11 sekund smo našteali, da smo opazili, kako je kamen padel spodaj na zemljo. Več majhnih slapov pada čez te stene, toda vetrovi razprše njih vodo na drobno, predno dosežejo tla.

Objadrali smo Tasmanijo na jugu in obiskali Port Esperance in glavno mesto Hobart. Po železnici sem prepotoval otok (malo večji nego Češko) in preživel en dan v velikem mestu Lancelton. O Tasmaniji bi mogel popisovati le naravno krasoto: pragozde, reke, bazaltove gore, silovite čeri itd. Najkrasnejši pa so fjordi na zahodnem obrežju južnega otoku novo-seelandskega, med njimi najmogočnejši je Milford Sound, kjer smo ostali dva dni. Južne gore, katerih slemenja so zavita v večni sneg in led, skončujejo se tako strmo ob morju, da na celnem zahodnem obrežju ni nobene naselbine. Skalne stene so jako visoke. Nepopisljiv je prizor, katerega nudi našim očem slap, ki pada 600 čevljev globoko naravnost v morje; za njim pa se dviga v oblake 9300 čevljev visoka gora Earnshaw.

Ko smo nekega lepega, solnčnega dopoldne tod mimo jadrali, bil je prizor orjaških gor z bujnim rastlinstvom, premnogimi slapovi, ledniki itd.,

ki so se v smaragdno-zeleni vodi zrcalili, jednako prijeten, kakor mogočen. Iz zelenih gozdov je donelo neprenehoma ptičje petje, blizu morja so sedeli okorni pinguini, stegovaje svoja čudna krila, kakor bi se veselili sinjega obnebja in blagodejnega solnea. Dasi izmed naših častnikov gotovo nikdo v prejšnji noči ni zatislil očesa, ker je vihar ladijo silovito sémtertja premetaval, vendar se nismo mogli dovolj nagledati te mične prirodne lepote, in se nasititi ljubke toplote, katero bi z mrzlimi viharji neposredno prošlih dni niti primerjati ne mogli.

Kako drugačno pa je bilo morje, ko smo dva dni pozneje odtod odpotovali! Prejšnjo noč je curkoma lilo, sedaj pa je sémtertja vlekel veter oblake, kateri so se vlačili včasih po morskem površju, včasih okoli slemenov najvišjih gor, kjer je snežilo. Vsi hudourniki so hitro narasli, slapovi so se podestili, in v resnici štel sem jih na stotine. Mnogi so se drvili dozdevno naravnost iz temnih oblakov, ki so se na višinah utaborili, 2000—3000 čevljev globoko v morje.

O pragozdih v Milford Sound-u in o tukajšnjem povsem nenavadnem rastlinstvu, mogel bi napisati zopet nekaj pol; enako o življenju tukajšnjih

Ta visoka zbornica vsako leto dovoli denar za adjute konceptnih praktikantov v politični službi. Tako je sistemizovanih v Gradcu 20, v Celovcu 8, v Trstu 10, vkupe 38 mest z adjuti. Koliko jih pride na Slovence, ne vem, ali bojim se, da nobeno. (Čujte! na desnici.)

Sedaj pa prestopim na drugi nedostatek mnogo hujše vrste. Poslednji čas pošiljajo se k nam uradniki, ki ne skrivajo nasprotstva proti nam, temveč ga očitno kažejo in se ne bojé, nas žaliti in obrekovati.

Hočem navesti le nekatere slučaje. V Ljubljani je bil uradnik — in je menda še vedno — ki se je predrzul, javno slovenski in hrvaški narod grčiti — odpustite mi izraz — z besedo „Sauvolk“. (Vihami klici na desni: Čujte! Čujte! — Predrznost! — Skandal! — Avstrijski uradnik! c. kr. uradnik! — Neverojetno! — Surovo!) Ta nečuden dogodek je prišel v razgovor tudi v kranjskem deželnem zboru. To pa ni imelo nobenih posledic, in jaz mislim, da še tam uraduje (Čujte!), ali da ostane pri prisposodbi, katero je on rabil, da še sedi pri koritu pri sovražnem „svinjskem narodu“ in tam vsak dan ž njim je.

V Novem Mestu je uradoval okrajni glavar, ki je s svojimi izgedi vedno vznemirjal prebivalstvo. Ubogega Slovence je na cesti krvavo ranil s svojo službeno sabljo (Čujte! Čujte! na desnici) in ga je za to obsodilo kazensko sodišče. Po gostilnah in zasebnih hišah je zasledoval dijake, če pojó slovanske pesmi, in kmalu potem je v Graški „Tagespost“ izšel članek, v katerem se slovenski dijaki grdé in obrekujejo kot panslavistični agitatorji.

V Sinju v Dalmaciji je v osmem desetletju uradoval uradnik, ki je svojo nepristranost in naklonjenost hrvaškemu prebivalstvu kazal s tem, da je pri volitvah se očitno postavil na stran italijanskih nasprotnikov.

Njegova dotična dela zaznamovana so v sejinah zapisnikov dalmatinskega deželnega zbora. Dobil je z Dunaja 800 gld. za agitacijske namene. (Čujte! na desnici.) Narodno duhovščino tožil je pri škofih in drugih oblastvih. Pil je in agitoval z italijanskimi fakini po gostilnah, poskušal je hrvaške volilce z žandarji in uniformovanimi uradniki odvrčati od volitev. Hrvatske volilce je podil iz volilne dvorane, ko so oddali glasove, italijanske je pa pridrževal za agitacijo.

To postopanje je tedaj vzbudilo tako nevoljo, da bi bilo prišlo do krvavih pobojev, da neso hrvaški domoljubi pomirili naroda. Hrvatje zmagali so vzlic vsemu temu in agitatorskega okrajnega glavarja prestavili so v Istro, kjer nadalje igra ravno tako ulogo. (Poslanec Vašaty: Lepa uloga!)

O novejših in najnovejših junaških delih tega gospoda se bode tako še govorilo v tej visoki zbornici, ko pride na vrsto verifikacija volitve poslanca dr. Laginje. Meni ni treba torej več govoriti o tem. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. januarja.

Notranje deželo.

Mladočehi. Vse kaže, da je razpor mej Mladočehi vedno večji. Klub bi že bil davno razpal, da se obe stranki ne bojita javnega mnenja.

prebivalcev, a solnce je že zašlo čez pričujoče moje pismo — na konec ni treba misliti.

Ob neprijaznem zahodnem obrežju južnih otokov smo jadrati proti severu in skozi Cookovo cesto na vshod. V glavnem mestu Wellingtonu smo ostali nekaj dni. Značilno je za to mesto, da so skoro vse hiše tukaj lesene, in sicer zaradi pogostih potresov, ki pa v sedanjí dóbi ne prouzročujejo več toliko nesreč, kakor nekđaj; le dovažanje stekla za okna — navadno veliko. Stanovalci so bili pred kakimi etimi leti še kanibali, sedaj so že vsi pokristi. Pisal bi še kaj o vulkaničnih prikaznih na h otokih in o vročih studencih, a bilo bi preobsežno.

Čez 10 ali 14 dni odrinemo iz Aucklanda. Jadrati bomo čez „tibi ocean“ (ime se mi zdi prava ironija) v Patagonijo in v Maghellans-ovo ožino. Tam se mislimo zopet pomuditi in iskati izgubljeno ladijo Ivana Ortha. Potem bomo potovali ob vzhodni strani južne Amerike in več ali manj postajali v Buenos Ayresu, v Braziliji, na Št. Heleni, Ascenzijonu, Azorih, Madeiri in slednjič v Gibraltarju, kamor dospemo meseca decembra...

Dr. Gregor in Vašaty sta že večkrat priganjala realiste, da naj izstopijo iz kluba, ker so zatajili program, na podlagi katerega so bili izvoljeni. Realisti pa odgovarjajo, da naj izstopijo radikalei, ker so v manjšini. Nikdo se prvi izstopiti ne upa, da bi se potem ne reklo, da je on s svojo nestrpljivostjo zakrivil razpor. Večina pa tudi nema toliko poguma, da bi manjšino porinila iz kluba. Tako bode pač nekaj časa vse pri starem ostalo, ali dolgo to tako ne pojde.

Bilinski. Kakor se govori, Bilinski ni za tako nizke tarife na državnih železnicah, kakor je bil baron Ozedič. On se v tem popolnoma strinja z Mladočehom Kaizlom, ki je opozarjal, da se je treba ozirati tudi na državne finance. Ozedičova tarifna politika baje ni imela ugodnih finančnih posledic, zato je hoče Bilinski hoditi druga pota. Zleti je pač, da bi sedanji predsednik državnih železnic ne zagazil v nasprotno napako ter s previsokimi tarifi ne oviral prometa.

Madejski. Bode baje imenovan predsednikom višjega deželnega sodišča za zapadno Galicijo v Krakovem namesto Zborowskega. Tako vsaj piše „N. W. T.“ Če je to res, zgubi zbornica posancev jednega jako nadarjenega in marljivega člana.

Ogersko. Grof Apponyi sedaj z vsemi silami agituje proti vladi. Mej drugim propoveduje, da on ni nasprotnik pogodbi z Avstrijo, da se pa mora ta pogodba še razširiti. Potem se zaganja v skupno vojsko in sploh v vse, kar še veže Ogersko z Avstrijo. V vsem se vidi, da se zmerna opozicija prav nič več ne loči od skrajnih levicarjev. — Deputacija iz Temesvara je grofu Szaparyu ponudila mandat, katerega je tudi vsprejel. Proti tej deputaciji je ministerski predsednik razvil program vladne stranke, naštel jej reforme, katere je treba izvesti. Dosedaj je Temesvar zastopal neki poslanec, ki je bil na pol Appolony-jev pristaša.

Vnanje države.

Nemčija. Še ta teden se snide pruski deželni zbor. Predložil se mu bode takoj v prvih sejah načrt novega šolskega zakona. Po tem načrtu bodo se vse nove šole osnovala na verski podlagi. Za vsako šolo se bode postavilo posebno šolsko načelnništvo. Šolsko načelnništvo bode imelo istotako verski značaj, kakor šola. V njem bode veroučitelj, učitelj in več mož, katere volijo hišni gospodarji, krajni šolski nadzornik, če že ni duhovnik sam šolski nadzornik, in pa župani vseh občin. Vsak otrok mora obiskovati šolo in se učiti tudi verouka. Pounk verouka se bode vredil v sporazumljenju z dotičnim cerkvenim oblastvom, katero mora tudi potrditi knjige za verouk. Izobrazba učiteljev ima se postaviti na versko podlago. Za vzdrževanje šol skrbé občine. Najnižja plača učiteljeva je 1000 m., poleg tega pa še prosto stanovanje in starostne priklade. Vidi se, da se Nemčija, ki je v omiki pred nami, ne boji verskih šol, le v Avstriji se nekateri kar stresejo, če se o verski šoli le izpregovori.

Rusija. Naslednik generala Gurka bode baje veliki knez Vladimir. Za Poljake bi bila taka prememba ugodna, ker veliki knez Vladimir je pravičen in svobodoljuben mož. On bi gotovo ne pospeševal zatiranja poljskega elementa. Gurka bode baje odstranili zaradi tega, ker je carju pošiljal lažnjiva poročila o razmerah na Poljskem. General je seveda hotel peterburške kroge prepričati, kako se prebivalstvo vedno bolj zanima za ruski jezik in pravoslavlje, dočim je v resnici vse drugače.

Grška. Komisija, ki se posvetuje o predlogu, da se toži prejšnje grško ministerstvo, je že končala skoro vse svoje delo. Zavrgla je vse točke razven jedne, jedno pa ima še rešiti. Sedaj je zbornica šla na počitnice, dotična komisija tudi. Pričakovati je pa, da bode vsa pravda naposled v vodo pala.

Anglija. Imenovan je že novi angleški veleposlanik za Carigrad. To mesto je dobil poslanik v Madridu, Sir Francis Clare-Ford. O novem veleposlaniku se mnogo ne vé, ker dosedaj ni imel prilike, pokazati se v evropskih vprašanjih. Ford je že skoro štirideset let v diplomatski službi in ga hvallijo, da je jako previden in premeten. Pričakovati je torej, da bode pravi mož za svoje novo težavno mesto.

Algir. Francoskemu senatu je Tauliat zopet predložil obširno poročilo o slabem vladanju v Algiru. Francoska oblastva samooblastno domačine obdačujejo, jemljó jim zemljo in čede, ali pa njih zemljišča s tem uničujejo, da odvajajo vodo. To je tudi uzrok, da domačini sedaj bolj sovražijo Francoze, nego so jih iz začetka, in da bi Španija se hitro lahko polastila Algira, ko bi le poprej dobila Maroko.

Maroko. Kakor se kaže, da posredovanja evropskih držav ne bode prišlo v Maroku. Francija ne pusti, da bi se Španija polastila te pokrajine, Španija pa zopet te dežele ne privošči niti Francozom, niti Angležem. Zaradi nasprotja mej evropskimi državami se bode še nadalje ohranilo mohamedansko gospodstvo v Maroku, kakor se tudi v evropski Turčiji. Kdaj bi že Turkov ne bilo v Evropi, ko bi mej evropskimi državami ne bilo take nevoščljivosti. Častno pač ni za kulturo in krščanstvo, da se tako podpira mohamedanstvo.

Izvirni dopisi.

Z Dunaja, 12. januarja. Dne 4. t. m. je naš rojak g. Trtnik prvič nastopil pred občinstvom dunajskim. V koncertu svojega slavnoznane mojštra-pevca Mancia nastopil je pred najstrožjimi kritiki evropskimi in pred občinstvom, ki posluša dan na dan le mojstre svojih strok ter je vsled tega zelo razvajeno.

In vendar je i istim poslušalcem izvalil najmlajši naš operni pevec občeno pohvalo, da, še več, opetovano izzivanje in neštevilne „dobro“-klice, kar je na Dunaju povsem najvišja stopinja odobravanja.

V veliki koloraturni ariji Hüonovi v „Oberonu“ razvil se je glas našega junaškega tenorja do vse svoje mogočnosti, ter pokazal, da bi zadoščal še za mnogo večje prostore, nego je Bösendorferjeva dvorana, in to popolnem. A ista arija mu je podala priliko, i pokazati svoj dobro izvežbani mezza-voce.

Že vse to mu je priborilo skrajno pozornost sicer vedno pozornega dunajskega občinstva. Ko pa je v konečnih taktih zapel dva visoka „c“, očaral je občinstvo, ki ga ni nehalo po končani ariji izzivati, dokler je naš rojak ni ponavljal.

Vspreh njegov je bil odločen, in če mu je pri prvem nastopu početkoma še utripalo nekoliko srce, je drugič prost vse bojazni le še čistejše in krepkejše proizvajal junaško svojo vlogo.

Tudi drugič izzval je isto, če mogoče, še silnejše odobravanje, — in mi Slovenci prisotni smo se veselo oddahnili, kajti vedeli smo, da nam je v g. Trtniku zopet vzrastel naše gore list na parketu dunajskem, kjer po smrti nepozabnega Blaža Fischerja nismo imeli zastopnika.

Radosti se nam je divilo srce, videč sijajni njegov vspeh, kajti zagotovljeni smo bili, da mu tudi najstrožji, zajedno pa proti Slovanom neopravičeno pristranski tukajšnji kritiki, kateri so hoteli i Dvočaka i Ondříčka uničiti, vzeti ne bodo mogli, kar mu je vse občinstvo brez razločka prisodilo.

Opravičeno bilo je naše veselje, kajti priznali so, da ima mladi umetnik „fenomenalen“ glas, akopram so ga i v posledici opominjali, da si priuči boljsega izgovarjanja.

Prvo je odločna trditev, drugo pa nekaka opazka-coklja, katera naj novincu ono vzame, kar se mu po njihovem mnenju preveč prisodi v početku. Ševéda tega omeniti niso hoteli, da v koloraturni ariji nikdar izgovor ni toliko jase, kot v romantični.

No, pa to vse nam ne prouzroča skrbij, kajti osveščeni smo, da bode gosp. Trtnik, če je že na Dunaju kot mladenič v koncertu dosegel tolik vspeh, i poslej in drugod nastopal v slavo slovenskemu imenu.

Z Dovjega, 11. januarja. Že lansko leto je tukajšnji župan g. Jakob Janša poskušal ustanoviti prostovoljno gasilno društvo, za katero je tudi nekaj denarjev nabral, ali nabrana svota ni zadoščala. Ker ljudstvo ni bilo posebno vneto za to, da bi se bilo vpeljalo gasilno društvo, tako tudi g. Jakob Janša ni imel pravega veselja in upanja, da bi se bilo kaj napravilo.

Pretečeno leto v jeseni pa je dobil g. Janša posebno veselje in pogum za ustanovitev društva, ter sta šla on in prvi občinski svetovalec J. Pezdarnik jeseni v Ljubljano in sta kupila pri gosp. Samassi novo brizgalnico in tudi cevi; vse vkupe je stalo nad 700 gld. Gosp. Janša je zmiraj ljudi k temu spodbujal in napeljeval, kakor jih tudi še zdaj, da so pristopili k društvu in isto podpirali z denarjem. Precej se je že nabralo denarja, pa vendar bomo morali še mnogo zložiti.

Pristopilo je k društvu že 29 mož in 6. t. m. je bila v tukajšnji šoli volitev, pri kateri so bili navzoči gg. M. Klinar, načelnik radovljiškega gasilnega društva, Ivan Rabič in Franc Pretnar, Ivan Rakovec, bivši načelnik v Begunjah itd. Za načelnika bil je izvoljen g. J. Janša, za namestnika g. Franc Jeglič. G. J. Rakovec je prav navdušeno nagovoril zbrane člane novega gasilnega društva, kateri so ga vsi jako pazljivo poslušali. G. Rakovec in drugim navzočim gospodom pa moramo izreči iskreno zahvalo, ker tako radi ljudstvo spodbujajo in podpirajo ter podučujejo nove gasilce.

Hvalo moramo izreči tudi g. županu J. Janši in učitelju gosp. Francu Jegliču, ki sta se mnogo trudila, da se je društvo ustanovilo, ki je jako potrebno. Hvala tudi vsem tistim, ki so za dovško gasilno društvo kaj darovali, prosimo pa vse tiste občane, ki še niso nič darovali, naj bi se spomnili

novega društva. Pohvaliti pa moramo tudi vse može in mladeniče, ki so takoj in v tako obilnem številu pristopili k društvu. Želeti bi pa bilo, da bi naprej še napredovali in podpirali gasilno društvo. Žal, da so še kateri posestniki v občini, ki nečejo nič darovati za to potrebno stvar in še celo nekateri pravijo, da treba ni te reči. To ni modro! Kaj bi vendar neki bilo, ko bi pri eni ali drugi hiši ogenj nastal, katerega nas Bog varuj, in ne bi imeli ničesa v roke vzeti. Ker se je pa to potrebno društvo ustanovilo, vendar si moremo veliko v taki nesreči pomagati. Bog daj, da bi se kaj takega nikdar ne zgodilo in da bi brizgalnica nikdar nobenemu posestniku ne koristila!

Dragi občani, torej vas lepo prosimo, podpirajte gasilno društvo, kajti zagotovljeno naj vam bode vsem, da se ne bode nikdar kesal, ako je kdo kaj ali bode kaj daroval za to potrebno stvar.

O b č a n.

Iz Ptuja, 12. januarja. „Slov. pevsko društvo“ v Ptuiju je v svoji zadnji seji dne 6. januarja 1892 sledeče sklenilo: 1. „Veliki koncert“ se bode letos vršil dne 14. avgusta in sicer v Šoštanju v dični Saleški dolini.

Upamo, da bode udeležba izredno velika, ker je lansko leto naš koncert izostal, ker v Šoštanj lahko uporabljamo novo železnico in ker bode marsikomu dana prilika spoznavati krasno Savinjsko in Šaleško dolino. 2. Pele se bode večinoma pesmi, ki so bile za lani odločene; natančnejši vspeh koncerta se bode pravočasno naznanil.

P. n. gos. poverjenike pa prosimo, naj skrbé za to, da se bode jele pesni takoj vežbati, posebno sedaj v za to jako pripravnih zimskih večerih.

Vsa slavna društva opozarjamo na ta naš „Veliki koncert“ ter prosimo, naj svoje veselice tako vredijo, da jim bode moči udeležiti se dneva, kateremu je naloga pokazati krasoto in moč slovenske pesni, kateremu bode naloga zbrati vso slovensko razumnost, kakor pripoisti narod v skupno razveseljevanje.

Iz Šmarje, 10. januarja. Dne 5. t. m. je umrla gospa Ana Mazek, posestnica stare gostilne pri Završčeku. Pogreb je bil prav slovesen in skoraj ne navaden. Zapustila je lepo dedščino svojim sorodnikom, spomnila pa se je tudi naše šole. Žal, da se ni našla še katera dobra roka s podporo, da bi bili mogli razširiti šolo v štirirazrednico, ker otrok je tudi za sedanje tri razrede preveč.

Vendar je pa že to dosti, kar se je zgodilo minolo jesen, ko se je šola primerno prezidala. Slovesnost je bila prav vspešna. Neki dopisnik Vam je že nedavno opisal to slovesnost, vendar je pa opustil povedati, da je preč. g. dekan v cerkvi pred sv. mašo zbrane stariše in otroke nagovoril v jako izbranem govoru ter jim prigovarjal, kako naj stariši in otroci izvršujejo svoje dolžnosti. Spominjali smo se tudi dobrotnikov, pred vsemi presvetlega cesarja, ki nam je za šolo podaril lepo svoto. Po sv. maši se je zapela tudi cesarska pesen.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. januarja.

(Presvetli cesar) je podaril 300 gld. občini Štanjel, da se razdele med prebivalce, poškodovane po toči.

(Imenovanje.) Presvetli cesar je državnega nadpravdnika v Gradcu, dr. V. Leitmaierja, imenoval za dvornega svetovaleca najvišjega sodišča. — Gdč. Ana Vičič iz Ljubljane, ki je nedavno z odliko naredila strokovno skušnjo, je od naučnega ministra imenovana učiteljica za matematično-tehnično skupino na c. kr. ljudski in meščanski dekliški šoli v Trstu.

(Osobna vest.) Č. g. dr. Josip Dolencec, suplent bibličnih ved staréga zakona in orijentalnih jezikov na tukajšnjem bogoslovskem učilišču, je imenovan pravim profesorjem.

(Nevarno zbolel) je č. g. Ivan Germ, župnik v Skocijanu pri Dobravi, ter je bil previden s svetimi zakramenti za umirajoč. Tudi njegov kapelan č. g. Franč. Avsec leži bolan na pljučnici. Priporočata se v molitev.

(Umrli) je dne 12. t. m. občespoštovani posestnik Ivan Povše, po domače Mačkovski, iz Klenovika pri Skocijanu na Dolenjskem. Rajnik je bil mnogo časa ključar pri podružnici sv. Tomaža v Zagredu, predsednik krajnega šol. sveta in obče zelo priljubljen mož. Pogreb je bil danes. N. v. m. p. — V Godiči pri Kamniku je včeraj umrl

g. posestnik Ugon Kronabethvogel v 54 letu dôbe svoje.

(Popravek.) V včerajšnji notici „Statistika ljubljanskih fara“ za l. 1891 naj se čita, da je bilo v duhovnji sv. Nikolaja rojenih 45, ne 5.

(Kranjski deželni šolski svet) je v zadnji seji gg. profesorjem Fr. Levcu in V. Vossu v Ljubljani in J. Vrhovcu v Novem Mestu izrekel svoje priznanje za njihovo slovstveno delovanje.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je volila 5 gld. umrla M. Hribar, posestnica v Artižji Vasi pri Zatičini. Bog plačaj!

(Vincencijeva družba v Trziču.) Družba sv. Vincencija v Trziču v podporo revežev razposlala je koncem leta računsko poročilo o svojem delovanju. Iz poročila povzamemo, da je konferencija podpirala na mesec povprek po 45 revežev. Dohodkov je družba imela 947 gld. 66 kr., troškov pa (za jedila, stanarino, podporo v denarjih, obleko in obutov) je bilo 881 gld. 34 kr. Ob koncu leta je torej imela blagajna 66 gld. 32 kr. gotovine. Vsi preblagi dobrotniki trziški, zlasti načelnik konferencije župnik č. g. F. Spendal zaslužijo iskreno zahvalo vsacega prijatelja revežev za tolik trud in požrtvovalnost. — Ali bi ne bilo prav in potrebno, ko bi se tudi po drugih večjih krajih napravile konferencije Vincencijeve družbe? Vzlasti tega društva imenoma priporoča zadnje pastirsko pismo avstrijskih škofov, namenjeno katoliškim duhovnikom.

(Miklošičevo podobo) je naslikal štajerski rojak g. Pekonja, ki je sedaj dovršil svoje nauke na dunajski akademiji. Podobo je naredil po obrazu, in sicer zadnje leto življenja slavnega učenjaka doktorja viteza Miklošiča. To podobo je kupil kranjski deželni muzej.

(Iz Leskovca) na Dolenjskem se nam poroča: Dne 11. t. m. sem bil brzojavno poklican k č. g. župniku v Škocijanu, ki je nevarno obolel. Prejšnja dva dni je deževalo in Krka je izstopila pri Hrvaškem Brodu. Misleč, da voda ni globoka, peljemo se dalje kakih 40 metrov, na pol zmrzla voda je pokala pod kolesi. Naenkrat pa smo z vozom popolnem v vodi. Ko bi se bili le ganili dalje, zvrnili bi se bili v strugo. Kaj storiti? Cesta je ozka, jarki neznani. Na bregu stojita dva voza in nekaj ljudi, a pomagati si ne upajo. Hlapec se vjunači, skoči v vodo in tako spravimo voz na suho. Ker se tu ob vsakem deževju ponavljajo povodnji, naj bi vendar kdo preskrbel stvarilno znamenje ob cesti. Ko bi bilo po noči, gotovo bi se bila zgodila nesreča.

(V Mariboru) je umrl g. Ivan Zimšek, bogoslovec III. letnika. N. v. m. p.!

(V Celju) mislijo na nov „slovenski“ list, ali kakor „Deutsche Wacht“ piše, da je že čas, „an die Herausgabe eines volksfreundlichen wendischen Zeitungsblattes zu schreiten“. To se „jim“ baje ne more več dopadati, da bi se ljudstvo, s katerim so Nemci na Štajerskem stoletja v miru živeli, naenkrat sistematično vzgajalo za mržnjo in sovraštvo proti svojim duševnim in mnogoterno tudi materialnim kruhodajalcem. Tako stanje zahteva krepko od pomoč iz obzirov nacionalnih, provincijalnih, državnih in gospodarstvenih. Celjska „Wacht“ dalje sodi, da „Nemci“ nimajo samo pravice, ampak imajo tudi dolžnost, da sodelujejo pri vodstvu kmetov, katere z „Nemci“ vežejo stare skušene vezi dobrototnega prijateljstva. List pravi, da je naloga novemu časniku poštena in dosegljiva, ter naznanja, da so nekateri znameniti tovariši-strankarji v Gradcu obljubili podporo, konečno se obrača tudi do ostalih „prijateljev ljudstva“, češ, naj vsak po svojih „močeh“ skrbi, da bo misel dobila kosti in meso. — Naše ljudstvo je v javnih zadevah dovolj izurjeno. Ono ne „sovraži“ Nemcev in si to „sovraštvo“ in „mržnjo“ domišljuje samo ekstranemški „Nemci“, katerim naš narod ne mara vjeti se na „liberalne“ limanice. Ljudstvo bode „novi list“ znalo ceniti po vrednosti, tako, kakor je podoben list ocenilo že pred šestimi leti, list, ki je pod imenom „Kmetijski prijatelj“ delovati začel pred državnoborskiimi volitvami in je luč sveta zagledal ravno tisto nedeljo, ko se je po cerkvah bralo evangelje, govoreče o — lažiprerokih, kakor da bi mladi „Kmetijski prijatelj“ hotel s tem napovedati, kakšen „prijatelj“ da bode „kmetiskemu“ ljudstvu. Toda nekega dne je po „trudapolnem delu“ vsled „sušice“ mirno zaspal na žalost le nekaterim „Nemcem“ v Celju.

(Gospodarsko društvo v Ptuiju) razposlalo je okrožnico, v kateri pravi, koliko nevarnost obeta določba v § 5., točka III., v zapisniku k trgovinski

pogodbi avstro-ogersko-italijanski. Po dotičnej določbi bi namreč Italija sama smela določevati carino za vino, ki bi se od ondot privzalo k nam. Italija pridobiva vina za milijon hektolitrov več, kakor ga rabi doma. In če rečeni odstavek dobi postavno veljavnost, lahko se pripeti, da bo Italija s svojim vinom preplavila naše kraje, seveda na veliko škodo našim vinorejcem, kateri se itak že zdaj morajo vojskovati s trsovo ušico in trsovimi boleznimi. Na Ogerskem, Nižjeavstrijskem in Tirolskem so poklicane korporacije že storile potrebne korake. Vsled tega je tudi gospodarsko društvo v Ptuiju sklenilo, da do ministerstva odpošlje deputacijo, a državnemu zboru izroči prošnjo, naj državni zbor ne odobri odstavka 5. III., ali pa se isti za avstrijske producente najugodnejše stilizuje. (Primeri v štev. 7 priobčeni govor g. poslanca Povšeta.) S Tirolskega je že več občin obrnilo se do ministerskega predsednika in do ministra za poljedelstvo, tudi deželni odbor se je pridružil gibanju. Italija je svoje vino izvažala večinoma na Francosko, v novjšem času pa tudi Francozje imajo več lastnega vina, a Italija bo si za svojo kapljico iskala pot v Avstrijo. Upamo, da bo se zamotana zadeva menda še povoljno razvezljala.

(Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske) od 3. do 9. t. m.: Novorojenih je bilo 22 (37·3‰), umrlo jih je 35 (60·1‰), in sicer 10 za ošpicami, 1 za tifuzom, 1 za davico, 5 za jetiko, 1 za pljučnico, 16 za raznimi boleznimi, 1 umorjen. Med mrtvimi je bilo 5 tujecev, 9 v zavodih. Zbolelo je 67 oseb za ošpicami, 3 za škerlatico, 2 za davico, 23 za hripo.

(Živinska kuga na parkljih in gobcu) na Kranjskem je po uradnem izkazu od 4. do 11. t. m. še v petih okrajih (Postojina, Ljubljana, Logatec, Novo Mesto in Črnomelj); okuženi ste 102 kmetiji z 238 živinčeti.

(Pri sv. Juriji ob železnici) so začetkom tekočega leta šolskega razdelili mladež po spolu, ustanovivši lastno šolo dekliško. Glede pouka v nemščini je okrajnošolski svet v Celju te misli, da se vzdrževalcem šole ustreže tako, da se v tamošnjih šolah pouk v nemškem jeziku razglasi kot neobvezen predmet. Zadeva je prišla do deželnošolskega sveta. Ta je pa za svet vprašal deželni odbor. In — deželni odbor je odgovoril, da se ne sklada s sodbo okrajnošolskega sveta v Celju ter da istemu ne more pritrditi principiarno, pač pa znova naglašuje svoje stališče, vsled katerega naj bi pouk v nemščini bil za vse učence obligaten predmet. Vprašamo: Sklada li se ta odgovor s postavo, katerega določuje, da se nikdo ne sme siliti z učenjem drugega jezika.

(Štirje sinovi učiteljski) zasedajo stolice episkopske na Nemškem, to so: dr. Fleck v Metzu, dr. Redner v Chelmnu, dr. Korum v Treviru, dr. Simar v Paderbornu.

(Kurijozum.) V najnovejši številki slovaškega lista „Katolicke Noviny“ čitamo, da so na V. v stolici (županiji) trenčinski krčmarji-židovje pri patronu Arminu Popperju, tudi židu, za katoliške vernike izposredovali župnika. Iz hvalečnosti za to so se od druge strani katoliški občani obvezali, da bodo židovom pri volitvi njihovega rabina pomagali.

(Čitalnica v Brežicah) priredi dne 17. januarja 1892 v prostorih hotela Klembas veselico. Predstavljal se bode veseloigra. Poglavje I., II. in III. Nato sledi petje s prosto zabavo. Vstopnina 30 kr. — Začetek ločno ob 8 uri zvečer. Gostje dobro došli!

Odbor.

(„Slovansko pevsko društvo“ v Trstu) vabi na koncert, kateri bode v nedeljo, dne 17. januarja t. l., v redutni dvorani „Politeama Rossetti“ (vhod: via Chiozza). Pri koncertu sodelujejo blagovoljno: gospa Glaser-Dąbrowska, gospa Strasser-Čechova, gosp. Sl. Žurek, gosp. Novotný in slavni tamburaški zbor. Začetek ob 8 uri zvečer. Vstopnina za osebo 40 kr. Sedeži I. reda 60 kr., II. 40 kr., III. reda 20 kr. — Vspored: 1. V. („Slovo od lastovke“, zbor. 2. J. Macák: „glasovi“, venček slovenskih narodnih pesni, tamburaški zbor. 3. Wieniawski: „Valse de Concert“ igra na glasoviru gospa Glaser-Dąbrowska. 4. a) Fr. Schubert: „Moj dom“, b) I. pl. Zajc: „Domo-vini i ljubavi“, c) Gounod: „Spomladna pesem“, paje gospa Strasser-Čechova, spremlja g. Novotný. 5. Ch. de Beriot: „VII. Concert“; igra na gosli g. Sl. Žurek in spremlja na glasoviru gospa Glaser-Dąbrowska. 6. A. Nedvéd: „Pevčeva molitev“, zbor. 7. Gj. Eisenhuth: „Mazurka“, udara tamburaški zbor. 8. A. Jäger: „Valček“, paje gospa Strasser-

Cechova, spremlja g. Novotný. 9. A. Nedvied: „De-
kletu“. zbor. Zbore vodi društveni pevovodja gosp.
dr. K. Glaser.

(Duhovniške premembe v celovski škofiji.) V
stalni pokoj stopi veleč. g. dr. Matej Lutman,
župnik v Gorjah. — Župnijo Škofidol je dobil č.
g. A. Gabron, do zdaj provizor v Štebnu. —
Prestavljeni so č. g. dr. Jos. Pföhl iz St. Lenarta
v Schiefting, č. g. M. Kandolf iz Eržna v nemški
Bleiberg, č. g. Al. Vana iz Pusarnice v St. Lenart.
— Menjala sta č. g. M. Vank, župnik v Smihelu.
in č. g. L. Pirker, kanonik v Strassburgu.

(V tobačnih tovarnah) nastala je s 1. janua-
rijem jako važna prememba za delavce in delavke.
Doslej so namreč za delo nezmožni delavci po daljšem
poslovanju dobivali na dan službeni diurnum po
10¹/₂ do 14 kr. Mesto tega diurna stopi v veljavo
podpora v slučaju nezmožnosti za delo od 12 do
30 kr. na dan. Ta prememba se tiče tudi delavcev
v ljubljanski tobačni tovarni.

Raznoterosti.

— Srednje šole. V tekočem šolskem letu
je v Avstriji tostran Litave 172 gimnazij in 79
realk.

— Časnikarsko gibanje v Avstriji. V
avstro-ogerski državi izhaja po najnovejšem seznamu
1674 časopisov, torej 164 več, nego v minulem letu. Iz-
med teh je 440 slovanskih, in med njimi 28 slo-
venskih. Drugi slovanski narodi, na pr. Čehi
imajo 300, Poljaki 91, Rusini 21 in Hrvatje tostran
Litave 10 časopisov.

— Dober želodec. V nekem graškem listu
beremo, da je dne 12. t. m. prišel neki kmet iz
okolice v mesto, da bi dovršil pogodbo s kupcem,
kateremu je prav dobro prodal kós zemljišča. Ko je
bilo delo končano, mislil si je možiček: „Sedaj sem
pa že zaslužil pešeno kosilce in poliček“. In res, v
znani gostilni sredi mesta se vsede za mizo in
prične spravljati pod streho kar po vrsti tako-le:
kranjsko klobaso, kós pečene teletine, skledico obar-
jene teletine, kós mrzle svinjske pečenke, zopet
kranjsko klobaso, porcijo suhe svinjine, še ječno
skledico obarjene teletine, zopet porcijo prekajenega
mësa, tretjo kranjsko klobaso, tretjo porcijo preka-
jene svinjine, kós prekajenega jezika in pa 10 že-
melj. To vse je mož spravil v želodec v poltretji uri.
Ker ga je tudi žejalo, zvrnil je 35 četrtink novega
vina. Ko vstane, da gre domov, reče na pol glasno:
Bo že!

Telegrami.

Rim, 13. januarija. Vojaški list „Eser-
cito“ potrjuje, da je italijanski vojni mini-
ster odpotoval na otok Sicilijo, kjer hočejo
narediti utrjen tabor.

Berolin, 14. januarija. Grof Caprivi
je z nagovorom odprl deželni zbor; v na-
govoru ne omenja vnanjih stvari.

London, 13. januarija. Iz Hongkonga
se poroča, da se je potopil angleški parnik
„Namechow“; utonilo je 414 oseb.

London, 14. januarija. Vojvoda Cla-
rence je umrl.

Tuji.

12. januarija.

Pri **Maliču**: Scharzer, Leiss, Graf, Schwarz, Kopstein,
trgovci, z Dunaja. — Jerkov, davkarski kontrolor v pok., iz
Virovitice. — Maganzini, trgovec z lesom, iz Beljaka. — Grof
Schmidegg, poročnik, iz Welsa. — dr. Kugler, fregatni zdravnik,
iz Pulja. — Baumgarten, trgovec, iz Budimpešte.

Pri **Stonu**: dr. Weiss; Charman, Sattler, Puchinger,
trgovci, z Dunaja. — Weiss, trgovec, iz Grada. — Klun iz
Ribnice. — Fidelj, posestnik, iz Novašice. — Kuševic iz Ko-
privnice. — Fritsch, nadzornik, iz Beljaka. — Blau, potovalec,
iz Vel. Kaniže. — Fischer, trgovec, iz Budimpešte.

Pri **Južnem kolodvoru**: L'pold, mesar, iz Kamnika.
— Knaus iz Škofje Loke. — Hans, zasebnik, iz Grada.

Pri **bavarskem dvoru**: Schmirndul iz Malborjeta. —
Cvek iz Kamnika. — Weber, potovalec, iz Grada.

Zahvala.

Prečastiti gospod Ivan Zore, tukajšnji nadžup-
nik, blagoizvolil je mengeški trirazredniči podariti
jedno podobo presvetlega cesarja v okviru in mnogo
šolskega blaga ubogim šolarjem.

Podpisane se v imenu obdarovancev visoko-
častitemu dobrotniku najdostojneje zahvaljuje.

V Mengšu, dne 10. januarija 1892.

Lovro Letnar,
nadučitelj.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mobrine na 24 ur v množini
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu		
7. u. jut.	730.3	—0.4	sl. svzh.	oblačno	12.00
13. 2. u. pop.	728.2	—2.8	"	"	snež
9. u. zveč.	726.2	—4.8	"	"	
Srednja temperatura —4.3°, za 1.7° pod normalom					

Pri zlatem drž.
jabolku.

P. PSERHOFER

Zum goldenen
Reichsapfel.

Lekarnar na Dunaju, I., Singerstrasse 15.

Kri čistilne kroglice, poprej **univerzalne kroglice** imenovane, so staroznano zdravilno sredstvo.
— Že mnogo desetletij so te kroglice splošno razširjene, mnogi zdravniki jih zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih
ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila. — Od teh kroglic velja: **1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr.,**
1 zavoje s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovane pošiljki po povzetju **1 gld. 10 kr.** — Če se naprej pošlje
denar, velja s poštne prosto pošiljati: 1 zavoje kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoja 3 gld. 35 kr., 4
zavoja 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj nego jeden zavoje se ne more odposlati.)
Prosi se, da se zahtevajo izrečno

J. Pserhoferja kri čistilne kroglice.

in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovu na navodilu za rabo stoječi imenski pečat
J. Pserhofer in sicer v **23 rdeči 22 barvi.**

Balzam za ozebljine J. Pserhoferja, 1 lonček 40 kr., s
frankovano pošiljati 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hripavosti, krčevitemu kašlju
itd. 1 steklenica 50 kr.

Ameriška maža za protin, 1 gld. 20 kr.

Prašek proti potenju nóg, škatljica 50 kr., s fran-
kovano pošiljati 75 kr.

Balzam za gušo, 1 flakon 40 kr., s frank. pošlj. 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice), proti sprije-
nemu želodec, slabej prebavljivosti itd. 1 stekl. 22 kr.

Razen tukaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farma-
cevtične specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbe.

Pošiljatve po pošti izvrše se najhitreje proti predpošiljavi zneska, večje pa tudi proti povzetju.

Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštni nakaznici), je poština dosti nižja nego

pri pošiljativah s povzetjem. (42) 12-1

Zgoraj imenovane specialitete dobivajo se tudi v **Ljubljani** pri **G. Piccoli-ju.**

Koverte s firmo

Katoliška Tiskarna

po nizkej ceni.

!Svoji k svojim!

Priznано najboljšo
in najcenejšo

čebelno-voščene sveče

priporoča

Oroslav Dolenc
v Ljubljani.

8 (10-3)

!Svoji k svojim!

Dunajska borza.

Dne 14. januarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	93 gld. 60 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	93 " 05 "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 75 "
Papirna renta 5%, davka prosta	103 " 05 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1033 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	292 " 50 "
London, 10 funtov strl.	117 " 80 "
Napoleonendor (20 fr.)	9 " 34 ¹ / ₂ "
Cesarski cekini	5 " 58 "
Nemških mark 100	57 " 90 "

Dne 13. januarija.

Ogerska zlata renta 4%	106 gld. 95 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102 " 05 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	136 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	149 " 50 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	181 " 75 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma " " " 4 ¹ / ₂ %	100 " 50 "
Kreditne srečke, 100 gld.	183 " 75 "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " 50 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	23 gld. — kr.
Avstr. rdečega križa srečke, 10 gld.	16 " 45 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	63 " 50 "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	57 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2847 " 50 "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	88 " 50 "
Papirni rubelj	1 " 15 ¹ / ₂ "
Laških lir 100	45 " 75 "

MERCUR

menjarnična delniška
družba na Dunaju,
I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem
listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute
in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4¹/₂% zastavna pisma peštanske ogerske komer-
cijonalne banke.

4¹/₂% komunalne obveznice ogerske hipotečne
banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podruž-
nice njene.

50.000 goldinarjev

se dobi z

ogersko hipotečno promeso

à gld. 1¹/₂ in 50 kr. kolek.

Žrebanje dne 15. januarija.